

3. *The Global Innovation Index 2015 [Electronic Resource] – Mode of access: URL: http://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_gii_2015.pdf – Title from screen.*

4. *What is an Innovation Ecosystem? By Deborah J. Jackson National Science Foundation, Arlington, VA [Electronic Resource] – Mode of access: URL: http://ercassoc.org/sites/default/files/topics/policy_studies/DJackson_Innovation%20Ecosystem_03-15-11.pdf – Title from screen.*

Гошовський Т.Р.

студент гр. ФК-31

Національний університет «Львівська політехніка»

Науковий керівник – к.е.н., доцент Фурдичко Л.Є.

ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ

Інфляція – одна з найбільш актуальних проблем сучасності. Немає жодної країни у світі, яка б, за останні десятиліття, не зазнала втрат від інфляції. Не виняток і Україна. Інфляція в Україні має затяжний характер. Це пов'язано як із внутрішніми проблемами – війною на Сході країни, анексією Криму та непослідовністю економічної політики, так із зовнішніми – світовою фінансовою кризою. Результатом цього можна вважати знецінення праці, перешкоджання довгострокових капітальних інвестицій, скорочення заощаджень юридичних осіб та домогосподарств, стримування економічного зростання загалом.

Основним показником інфляції, що використовується в макроекономічному аналізі та прогнозуванні, є індекс споживчих цін (ІСЦ), який вимірює зміни цін (тарифів) на споживчі товари та послуги. Його використовують як показник загального рівня інфляції в економіці [1]. Зведені показники індексів інфляції в Україні за період з 2010 по 2015 роки подано у табл. 1 [2].

Таблиця 1

Зведені середньорічні показники інфляції за 2010 – 2015 роки

Рік	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Показник інфляції, %	109,1	104,6	99,8	100,5	124,9	143,3

У 2010 році інфляція складала 9,1%, причиною якої було зменшення темпів зростання індексу споживчих цін внаслідок цінової корекції на окремих продовольчих ринках та застосування адміністративного впливу обмеження подальшого зростання цін, а також, через зниження цін у виробництві електроенергії, води і газу.

У 2011 – 2013 роках можна спостерігати тенденцію зниження показників інфляції. При чому, у 2012 році ціни знизилися на 0,2% порівняно з попереднім роком. Основними причинами такого скорочення були висока врожайність плодоовочевої продукції, що зумовила зниження ціни на 4,3%, та стримування тарифів на послуги, котрі регулювались адміністративно [3, с. 9].

Девальвація гривні в умовах зниження валютних надходжень та наростання панічних настроїв через військовий конфлікт на Сході України призвели до стрімкого зростання інфляції в 2014 році до 24,9%, а в 2015 році до 43,3% [4, с.181].

Будь-які процеси інфляції призводять до скорочення реальних доходів громадян України. Індекс реальної заробітної плати – показник, який характеризує зміну купівельної спроможності номінальної заробітної плати. Індеси реальної заробітної плати в Україні за період 2010 – 2015 рр. подано у табл. 2 [2].

Таблиця 2

Зведені середньорічні індекси реальної заробітної плати за 2010 – 2015 роки

Рік	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Індекс реальної заробітної плати, %	110,5	111,0	111,0	106,8	86,5	90,1

Проводячи паралель між показниками інфляції та індексами реальної заробітної плати, можна побачити, що зміна перших обернено пропорційно впливає на зміну останніх. В період 2010 – 2013 років, коли показник інфляції зменшувався, індекс реальної заробітної плати зростав. І навпаки, в 2014 – 2015 роках показник інфляції зростав, то, відповідно, зменшувався індекс реальної заробітної плати. Отже, сучасні інфляційні процеси безпосередньо впливають на купівельну спроможність населення.

Зменшення купівельної спроможності населення призводить до скорочення виробництва в Україні. Індекс промислового виробництва – відносний показник динаміки об'єму промислового виробництва, який показує його підйом чи спад. Індекси промислового виробництва в Україні за період 2010 – 2015 рр. подано у табл. 3 [2].

Таблиця 3

Зведені середньорічні індекси промислового виробництва за 2010 – 2015 роки

Рік	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Індекс промислового виробництва, %	112,2	103,4	94,4	99,0	82,8	98,4

Аналізуючи табл. 3, можна зробити висновок, що інфляція опосередковано, через рівень купівельної спроможності населення, впливає на виробництво. У 2010 – 2013 роках, коли показники інфляції зменшувалися, а купівельна спроможність, відповідно, зростала, чи, принаймні, не змінювалася, то індекс промислового виробництва зростав. Проте, у 2014 році, коли рівень інфляції зріс на 24,9%, порівняно з минулим роком, а реальна заробітна плата скоротилася на 13,5%, порівняно з минулим роком, то виробництво в країні скоротилося на 17,2% і у 2015 році ще на 1,6% у порівнянні з 2014 роком.

І, насамкінець, інфляція, навіть за умов скорочення виробництва, може викликати зростання номінального ВВП в країні за рахунок зростання цін (якщо ВВП виражений в національній валюті), проте вона точно скоротить реальний ВВП – основний індикатор економічного розвитку країни. Номінальний і реальний ВВП за три квартали 2015 року подано у табл. 4 [2].

Таблиця 4

ВВП України в 2015 році (в млн. грн.)

Квартал	Номінальний ВВП	Реальний ВВП	Різниця	
I	367577	296712	-70865	-19,3%
II	449575	331399	-118176	-26,3%
III	555044	403275	-151769	-27,3%
IV				
		Середній показник		24,3%

Отже, інфляція є вагомим чинником впливу на економіку України. Не зважаючи на те, що, де-юре, номінальний ВВП зріс, де-факто, Україна втратила 24,3% свого ВВП через інфляцію. Тому зараз, як ніколи, важливими є категоричні і економічно правильні рішення держави і уряду зокрема, щодо впровадження та реалізації програм заходів

антиінфляційної політики, які б дозволили стримувати високі темпи інфляції та забезпечили економічне зростання в Україні.

1. *Індекс споживчих цін: сприйняття та реальність: Посібник для користувачів / За ред. Ю.М. Остапчука. — К.: Державний комітет статистики України, 2006. — 56 с.*
2. *Державна служба статистики – <http://www.ukrstat.gov.ua>*
3. *Петрик О. Інфляція в Україні та її прогнозування в Національному банку // Вісник Національного банку України. – 2012. – №5. – С. 8-12.*
4. *Тіверіадська Л.В., Якименко А.М. Інфляційні процеси та їх соціально-економічні наслідки в Україні // Журнал «Економічний простір». – 2015. – №93. – С. 175-188.*

Дідух О.В.

к.е.н., асистент

Мазур А.В.

к.е.н., асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

КЛАСИФІКАЦІЙНІ ОЗНАКИ ФОРМ АУТСОРСИНГУ

Аутсорсинг – це інструмент управління виробничо-господарською діяльністю підприємства, який передбачає передачу на виконання сторонній організації частини як другорядних, так і основних функцій на основі укладеного контракту та за певну платню, що зумовлює оптимізацію підприємницької діяльності, а в окремих випадках тимчасове залучення додаткових працівників, і спрямований на підвищення конкурентоспроможності діяльності.

Чимала кількість підходів до визначення форм аутсорсингу зумовлює низку протиріч, пов'язаних із формулюванням класифікаційних критеріїв. Тому необхідно розробити єдину систему класифікацій форм аутсорсингу, яка б дозволила здійснити характеристику усіх можливих варіантів його використання у господарській діяльності підприємств (див. табл. 1).

Таблиця 1

Класифікаційні ознаки форм організації відносин підприємства-замовника і аутсорсера

Ознаки класифікації	Форми аутсорсингу	Характеристика
За обсягами повноважень, що передаються	Повний	Підприємство-замовник повністю передало виконання функції аутсорсерові
	Частковий	Підприємство-замовник передало лише частину технологічного процесу на виконання аутсорсерові
За характером здійснення	Проміжний	Передача аутсорсерові частини другорядних функцій підприємства з метою залучення вивільненого персоналу до розроблення нових методик їх виконання
	Трансформаційний	Передача аутсорсерові функцій з можливістю їх подальшого виконання власними силами після удосконалення виконавцем
	Реструктуризаційний	Остаточна передача аутсорсерові функцій, що супроводжується трансформацією виробничо-господарської діяльності підприємства